

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 07.04.2000
KOM(2000)194 lopullinen

KOMISSION KERTOMUS

NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE
JA TALOUS-JA SOSIAALIKOMITEALLE

päätöksen N:o 3052/95/EY soveltamisesta vuosina 1997 ja 1998

KOMISSION KERTOMUS

NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE JA TALOUS-JA SOSIAALIKOMITEALLE

päätöksen N:o 3052/95/EY soveltamisesta vuosina 1997 ja 1998

Yhteenvedo

Sisämarkkinoiden hallinnossa tarvittavista säädöksistä päätöksellä N:o 3052/95/EY on keskeinen sija. Yhdessä jäsenvaltiossa laillisesti valmistettuja ja kaupan pidettyjä tuotteita voidaan yhtenäismarkkinoilla pitää kaupan myös kaikissa muissa jäsenvaltioissa. On kuitenkin tilanteita, joissa jäsenvaltion viranomaisten on rajoitettava kotimaisen tai maahantuodun tuotteen liikkuvuutta markkinoilla siksi, että tuote on vaaraksi kuluttajille, ympäristölle tai yleiselle järjestykselle. Yhtenäismarkkinat siis vakiinnuttavat tuotteiden vapaan liikkuvuuden periaatteen, mutta velvoittavat samalla jäsenvaltiot suojelemaan kansalaistensa laillisia etuja.

Päätöksen N:o 3052/95/EY tavoitteena on varmistaa, että kaikista jäsenvaltioiden viranomaisten tekemistä päätöksistä, joilla rajoitetaan muissa jäsenvaltioissa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vapaata liikkuvuutta, ilmoitetaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille mahdollisimman pian, jotta ne voivat ryhtyä tarvittaviin toimiin. Tällainen avoimuus on ennakkoodellytys sille, että yhtenäismarkkinoita voidaan hallinnoida tehokkaasti ja hajautetusti. Sen avulla voidaan myös havaita alueita, joilla on edelleen esteitä ja joilla saatetaan tarvita yhdenmukaistamista yhteisön tasolla.

Päätöksen N:o 3052/95/EY lisäksi avoimuuden takaa joukko yhtenäismarkkinoita koskevia erityissäädöksiä. Kaikissa uuden lähestymistavan mukaisissa direktiiveissä on suojalausekkeita, joiden mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille, jos ne poikkeavat väliaikaisesti vapaata liikkuvuutta koskevista säännöistä. Tuoteturvallisuudesta annetussa direktiivissä 92/59/ETY säädetään ilmoitusmenettelystä, jonka mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava vaarallisen tuotteen vetämisestä markkinoilta. Näiden jälkikäteen annettavien ilmoitusten vastakohtana tietojen toimittamista koskevassa direktiivissä 98/34/EY säädetään, että kaikista teknisistä määräyksistä on ilmoitettava ennen niiden hyväksymistä.

Päätöstä N:o 3052/95/EY sovelletaan, jos muita erityisiä ilmoitusvelvoitteita ei ole. Siksi sitä voidaan pitää **turvaverkkona** yhtenäismarkkinoiden hallinnon avoimuuden takaamisessa.

Tähän mennessä päätöksen N:o 3052/95/EY nojalla on ilmoitettu 102 toimenpiteestä. Määrä vaikuttaa vähäiseltä verrattuna erityissäädösten, kuten tuoteturvallisuusdirektiivin tai tietojen toimittamista koskevan direktiivin nojalla ilmoitettujen toimenpiteiden määrään.

Asiaan vaikuttavat monet eri tekijät. Ensinnäkin säädöksiin liittyvät uudet asiat edellyttävät kansallisilta viranomaisilta tiettyä tutustumista ja koulutusta. Kansallisilla viranomaisilla on myös vaikeuksia tunnistaa, milloin päätös N:o 3052/95/EY on avoimuuteen tähtäävistä

säädöksistä soveltuvin. Komission, jäsenvaltioiden keskushallinnon ja paikallisviranomaisten välinen kommunikointikin on joskus vaikeaa. Lisäksi talouden toimijat turvautuvat vain harvoin päätökseen N:o 3052/95/EY "oikeutenaan" saada riittävää tietoa ja perusteita tuotteiden liikkuvuuden rajoittamisesta.

Tässä kertomuksessa päädytään johtopäätökseen, että tiedotustoimia päätöksen N:o 3052/95/EY toiminnasta ja sen tuomasta lisäarvosta on lisättävä Euroopan, kansallisella ja alueellisella tasolla. Lisäksi kertomuksessa nostetaan esiin pidemmän tähtäimen pohdinta siitä, "minkälaista avoimuutta" tarvitaan yhtenäismarkkinoiden hallinnoimiseksi ja kuinka se parhaiten saavutetaan.

JOHDANTO

Tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta yhteisössä poikkeavia kansallisia toimenpiteitä koskevan tietojenvaihtomenettelyn luomisesta 13 päivänä joulukuuta 1995 tehtyä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöstä N:o 3052/95/EY¹ (jäljempänä 'päättös') on sovellettu kaikissa jäsenvaltioissa 1. päivästä tammikuuta 1997.

Päätöksen tarkoituksena on saada tietojenvaihtomenettelyn avulla aikaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta poikkeavien jäsenvaltioiden toimenpiteiden avoimuus.

Vastavuoroisen tunnustamisen periaate on yhtenäismarkkinoiden toteutumisen ja toiminnan kulmakivi. Yhdessä jäsenvaltiossa laillisesti valmistettujen ja kaupan pidettyjen tuotteiden on voitava liikkua vapaasti kaikissa muissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden viranomaisilla on oikeus poiketa tästä vapaan liikkuvuuden periaatteesta vain asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa. Yhtenäismarkkinat siis vakiinnuttavat tuotteiden vapaan liikkuvuuden periaatteen, mutta velvoittavat samalla jäsenvaltioiden viranomaiset varmistamaan, että vapaa liikkuvuus ei vaaranna EU:n kansalaisten laillisia etuja.

Päättös on olennainen tekijä yhtenäismarkkinoiden tehokkaassa hallinnossa kahdesta syystä:

- Se takaa, että **kaikista tuotteiden vapaata liikkuvuutta rajoittavista jäsenvaltioiden tekemistä päätöksistä on ilmoitettava** ja että ne ovat avoimia. Koska on olemassa joukko alakohtaisia direktiivejä ja tuoteturvallisuutta koskeva direktiivi, joissa kaikissa säädetään ilmoitusmenettelyistä, päätöksen lisäarvona on se, että sitä sovelletaan kaikissa tapauksissa, joissa erityisestä ilmoitusmenettelystä ei ole säädetty.
- Päätöksellä tavoiteltu avoimuus on **seurausta jäsenvaltioiden viranomaisten halusta hajauttaa yhtenäismarkkinoiden hallinto**. Muiden jäsenvaltioiden ja komission on saatava tietää, jos jokin jäsenvaltio ryhtyy toimenpiteisiin, jotka rajoittavat toisesta jäsenvaltiosta tulevien tuotteiden liikkuvuutta. Näin yhteisötasolla voidaan löytää nopea ja soveltuva ratkaisu mahdollisiin ongelmiin, jotka voivat vaarantaa tavaroiden vapaan liikkuvuuden ja kuluttajien lailliset edut.

Päätöksen 11 artiklan mukaan komissio antaa kahden vuoden kuluessa päätöksen soveltamisesta kertomuksen päätöksen toiminna parlamentille ja neuvostolle sekä tekee ehdotukset kaikista asianmukaisina pitämistään muutoksista. Kertomus jakautuu kolmeen osaan: siinä esitetään ensin yhteenveto päätöksen mekaniikasta (1), sitten jäsenvaltioiden (2) ja komission (3) yhteenvedot päätöksen soveltamisesta kahden ensimmäisen vuoden aikana ja niistä seuraavat johtopäätökset (4).

¹ EYVL L 321, 30.12.1995, s. 1.

1. PÄÄTÖKSESSÄ SÄÄDETTY MENETTELY

Päätöksessä säädetään, että jos jäsenvaltio estää jonkin tietyn toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistetun ja kaupan pidetyn tuotemallin tai -tyypin vapaan liikkuvuuden tai markkinoille saattamisen, sen on ilmoitettava tästä toimenpiteestä komissiolle, jos toimenpiteen välittömänä tai välillisenä seurauksena on yleinen kieltö, markkinoille saattamista koskevan luvan epääminen, kyseisen tuotemallin tai -tyypin muuttaminen (sen markkinoille saattamiseksi tai markkinoilla pysyttämiseksi) tai markkinoilta poistaminen.

Tiedot on toimitettava 45 päivän kuluessa päivästä, jona toimenpide on toteutettu. Ainoa muotovaatimus on, että ilmoitus on annettava lomakkeella, josta ilmenevät päätöksen liitteessä luetellut tiedot.

Päätöksessä säädetään myös tietyistä poikkeuksista ilmoitusvelvollisuuteen. Muun muassa seuraavista ei tarvitse ilmoittaa: tuomioistuimen päätökset, yksinomaan yhteisön yhdenmukaistamissäännöksiä sovellettaessa toteutetut toimenpiteet, erityisten säännösten nojalla komissiolle ilmoitettavat toimenpiteet, suunnitteluvaiheessa ilmoitetut toimenpiteet ja julkisen moraalien suojelemisesta tai yleisen järjestyksen turvaamisesta aiheutuvat toimenpiteet.

Komission on päätöksen 9 artiklan mukaisesti tiedotettava yhteisön tasolla sille tämän menettelyn nojalla ilmoitetuista kansallisista toimenpiteistä. Tässä komission on otettava huomioon päätöksen 6 artiklassa oleva luottamuksellisuusperiaate, joka koskee luonteensa vuoksi salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja. Komissio tiedottaa myös päätetyistä seurantatoimista, sanotun kuitenkin rajoittamatta ratkaisemattomien tapausten käsittelyä.

Päätöksessä säädetty menettely on kuvattu komission jäsenvaltioille toimittamassa *käsikirjassa*.

2. JÄSENVALTIOIDEN TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMET

2.1 Päätöksen täytäntöönpano jäsenvaltioissa

Päätöksen 11 artiklan toisen virkkeen mukaisesti komission toimivaltainen yksikkö pyysi 24. marraskuuta 1998 päivätyllä kirjeellä jäsenvaltioita antamaan kaiken tarpeellisen tiedon tavasta, jolla ne soveltavat tätä päätöstä. Kahdelle jäsenvaltiolle, jotka eivät olleet vastanneet annetussa ajassa, lähetettiin 22. tammikuuta 1999 muistutus.

Jäsenvaltioiden toimittamien tietojen sisältö esitetään lyhyesti seuraavassa.

Belgia

Belgian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 12. helmikuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että päätöksen täytäntöönpanon valmistelusta oli pidetty 29. marraskuuta 1996 ministeriöiden välinen erityiskokous, jonka tarkoituksena oli muistuttaa asianosaisille viranomaisille päätöksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. CIBELNOR, Belgian standardointilaitoksen (Institut belge de normalisation) alainen keskus nimettiin tässä kokouksessa Belgian yhteydenottopaikaksi päätöstä koskevissa asioissa. Uusi ministeriöiden välinen kokous pidettiin 11. kesäkuuta 1998. Kokouksessa korostettiin mm. päätöksen tarkoituksenmukaisuutta, hallintoelinten tarvetta saada käyttöönsä yhteydenottoaikoja ja

mahdollisia seuraamuksia siinä tapauksessa, että päätöstä ei sovelleta. Komissio ja Belgian viranomaiset pitivät kahdenvälisen kokouksen 23. syyskuuta 1998. Ryhdyttiin toimiin, jotta asianosaisten viranomaisten yhteydenottoapaikkojen verkko voisi seurata sitä ongelmallista tilannetta, että yhtään Belgian tekemää ilmoitusta ei ole tähän mennessä kirjattu.

Tanska

Tanskan viranomaiset ilmoittivat 10. joulukuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että ne olivat tiedottaneet Erhvervsfremmestyrelsenin 11. syyskuuta 1996 päivätyllä kiertokirjeellä nro 145 yksiköilleen tavasta, jolla päätöksellä käyttöön otettu menettely toimii. Yksiköt saavat lisäksi jatkuvasti tietoa vuosittaisten tiedonvaihtokokousten välityksellä. Tanskan viranomaiset toimittavat myös komissiolta tiedoksisaadut muiden jäsenvaltioiden ilmoitukset tiedoksi ja lausuntoa varten asianosaisille yksiköille sekä tietyille ammatillisille järjestöille.

Saksa

Saksan viranomaiset muistuttivat 29. joulukuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että kaikille ilmoitusvelvollisuuden alaisille liittovaltion ja alueellisille viranomaisille oli tiedotettu tästä velvoitteesta, kuten komissiolle lähetetyssä 17. joulukuuta 1996 päivätyssä kirjeessä oli jo ilmoitettu. Saksan viranomaiset korostivat erityisesti, että päätöksen 7 artiklan mukaan nimetty kansallinen yhteydenottoviranomainen oli ilmoittanut kyseisellä ajanjaksolla 21:stä terveydensuojeluun (elintarvikkeisiin) liittyvästä toimenpiteestä.

Espanja

Espanjan viranomaiset ilmoittivat 26. helmikuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että Secretaría de Estado de Política Exterior y para la Unión Europea on valittu keskusyhteydenottoapaikaksi ja että yhteydenottoapaikka oli perustettu jokaiseen ministeriöön, jota päätös koskee, sekä kaikille autonomisille alueille. Kaikki yhteydenottoapaikat ovat samoja kuin direktiiviä 98/34 varten perustetut. Keskusyhteydenottoapaikka on laatinut useita päätöksen soveltamista koskevia tiedotteita ja selvityksiä. Tiedotteet samoin kuin päätös ja käsikirja on jaettu yhteydenottoapaikoille.

Eri ministeriöiden ja autonomisten alueiden yhteydenottoapaikat ovat puolestaan laatineet päätöstä koskevia suosituksia ja tiedotteita, jotka on sitten jaettu toimivaltaisille viranomaisille. Keskusyhteydenottoapaikka toimittaa muiden jäsenvaltioiden ilmoitusten espanjankielisen toisinnon muille yhteydenottoapaikoille, jotka taas jakavat sen eteenpäin. Talous- ja yhteiskuntaelämän toimijoille osoitettu päätöstä käsittelevä artikkeli on julkaistu Revista de Comercio Española -nimisessä lehdessä.

Ranska

Ranskan viranomaiset ilmoittivat 4. joulukuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että päätöksestä oli tehty 26. heinäkuuta 1996 päivätyä pääministerin kiertokirje, joka koski tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta yhteisössä poikkeavia kansallisia toimenpiteitä koskevaa vastavuoroista menettelyä². Tässä kiertokirjeessä määritetään menettelyt, joita kansallisten viranomaisten on noudatettava Ranskan toteuttamien toimenpiteiden ilmoittamisessa ja muista jäsenvaltioista tulevien ilmoitusten käsittelyssä. Kiertokirjeen liitteinä olivat päätöstä koskeva käsikirja ja ilmoituslomake.

Irlanti

Irlannin viranomaiset ilmoittivat komissiolle 19. tammikuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että päätös on pantu täytäntöön samanlaisella hallinnollisella menettelyllä kuin direktiivi 83/189/EY. Menettelyn ansiosta päätöksen täytäntöönpanosta vastaava toimivaltainen viranomainen voi ilmoittaa muodollisesti kaikille ministeriöille ja viranomaisille niille koituvista päätöksen mukaisista velvoitteista.

Italia

Italian viranomaiset vahvistivat 30. joulukuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että teollisuudesta, kaupasta ja käsiteollisuudesta vastaava ministeriö oli antanut päätöksen täytäntöönpanosta 14. tammikuuta 1997 tiedonannon³, joka oli osoitettu kaikille Italian viranomaisille.

Luxemburg

Luxemburgin viranomaiset ilmoittivat 21. joulukuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että asiassa toimivaltainen energiaministeriö ei ollut ilmoittanut päätöksen voimaantulon jälkeen yhdestäkään tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta poikkeavasta toimenpiteestä.

Alankomaat

Alankomaiden viranomaiset muistuttivat 1. helmikuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että päätöksen 7 artiklan tarkoittamaksi yhteydenotto paikaksi oli nimetty Centrale Dienst voor In- en Uitvoer (CDIU). Viranomaiset ilmoittivat myös, että ne olivat kiinnittäneet päätöksen täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten huomion päätöksen olemassaoloon, siitä seuraaviin velvoitteisiin ja komission käsikirjaan. Interdepartementale Werkgroep Notificatie -työryhmä on lisäksi laatinut käsikirjan, jonka tarkoituksena on auttaa kaikkia asianosaisia yksiköjä päätöksen täytäntöönpanossa. Yksi kappale käsikirjaa oli Alankomaiden viranomaisten lähettämän kirjeen liitteenä. Alankomaiden viranomaiset korostivat, että komission yksiköiden kanssa 27. huhtikuuta 1998 pidetystä kokouksesta, jonka aikana oli käsitelty päätöksen täytäntöönpanoon liittyviä käytännön näkökohtia, oli ollut suurta hyötyä käsikirjan laatimisessa. Alankomaiden viranomaiset ehdottivat, että näistä asioista jatkettaisiin

² Circulaire du Premier Ministre en date du 26 juillet 1996 relative à la procédure mutuelle sur les mesures nationales dérogeant au principe de libre circulation des marchandises à l'intérieur de la Communauté, julkaistu Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä 31.7.1996, s.11592.

³ Comunicazione del Ministero dell'Industria, del commercio e dell'artigianato n. 16185, 14.1.1997, ei julkaistu.

keskustelua esimerkiksi direktiivillä 98/34/EY perustetun komitean seuraavassa kokouksessa. Asianosaisten kansallisten viranomaisten kokous on tarkoitus pitää vuoden 1999 aikana, jolloin voidaan vaihtaa kokemuksia ja muistuttaa päätöksestä johtuvista velvoitteista.

Itävalta

Itävallan viranomaiset lähettivät 30. joulukuuta 1998 faksitse yksityiskohtaisia tietoja tavasta, jolla päätös oli pantu täytäntöön. Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten (Liittovaltion talousasioiden ministeriö) järjesti vuoden 1996 mittaan useita kokouksia, joissa osallistujille jaettiin päätös, käsikirja ja tiedote. Ministerineuvosto julkaisi 17. joulukuuta 1996 päätöksen soveltamista koskevan kiertokirjeen, joka lähetettiin mm. alueellisille viranomaisille ja jonka mukana oli käsikirja ja tiedote.

Portugali

Portugalin viranomaiset muistuttivat 19. helmikuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että ne olivat hyväksyneet 11. marraskuuta 1997 päätöksen nro 30/97, jolla Instituto Português da Qualidade nimettiin kansalliseksi yhteydenottopaikaksi, jonka tehtävänä on päätöksessä säädetyn ilmoitusmenettelyn täytäntöönpano. Portugalin viranomaiset korostivat toimia, joihin oli ryhdytty päätöstä koskevien tietojen levittämiseksi talouselämän toimijoille, mm. tarjoamalla niiden käyttöön Internet-sivusto. Portugalin viranomaiset toivat myös esiin sen, että suurin osa tähän mennessä saaduista ilmoituksista koski elintarvikkeita, lääkkeitä tai kemiallisia aineita.

Suomi

Suomen viranomaiset ilmoittivat komissiolle 12. tammikuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että toimivaltaiset yksiköt olivat panneet päätöksen täytäntöön viranomaisten välisen hallinnollisen yhteistyön ja hallinnollisten sopimusten avulla. Tässä yhteydessä nämä yksiköt olivat ryhtyneet seuraaviin toimiin: tiedottaminen muille ministeriöille ja viranomaisille päätöksen sisällöstä ja voimaantulosta; kuvaus aloista, joita yhdenmukaistaminen ei koske; päätöksen soveltamista käsittelevien kokousten ja seminaarien järjestäminen. Lisäksi toimivaltaiset yksiköt olivat järjestäneet 9. lokakuuta 1998 yhteistyössä sisämarkkinoiden pääosaston kanssa ja osana pakettikokousta konferenssin päätöksen soveltamisesta.

Ruotsi

Ruotsin viranomaiset ilmoittivat 23. joulukuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että asetuksessa 1996:830 säädetään kansallisten ja paikallisten viranomaisten velvollisuudesta toimittaa päätöksessä tarkoitetut tiedot. Kansallinen yhteydenottopaikka laati säännöt päätöksen täytäntöönpanoa varten⁴. Toteutetuista toimista huolimatta toimivaltaiset viranomaiset tunnustavat, että lisätoimia tarvitaan sen takaamiseksi, että päätöstä sovelletaan kaikilla hallinnon tasoilla ja erityisesti paikallisella ja alueellisella tasolla, joilla tiedontarve on erityisen suuri. Ruotsin viranomaiset nostivat myös esiin joitakin ongelmakohtia päätöksen täytäntöönpanossa: erilaisten tiedotusmenettelyjen rajanveto ei ole selkeä; päätös ei kata tiettyjen yksityisten tahojen toteuttamia toimenpiteitä; päätös ei kata tiettyntyyppisiä

⁴ KFS 1996:3, Kommerskollegiums föreskrifter om information om nationella åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom Europeiska gemenskapen.

toimenpiteitä kuten alustavia yhteydenottoja, joilla voi kuitenkin olla vaikutuksia tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen; tietojen saamiseen muista jäsenvaltioista liittyy vaikeuksia; yhdenmukaistettavina olevilla aloilla toteutetuista toimenpiteistä ilmoittamisesta on epävarmuutta.

Yhdistynyt kuningaskunta

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset muistuttivat 27. tammikuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että ne eivät olleet vielä siihen mennessä ilmoittaneet toimenpiteistä. Ne selittivät asian johtuvan siitä, että päätöksen soveltamisalaan kuuluvat toimenpiteet oli usein ilmoitettu jo muiden ilmoitusmenettelyjen yhteydessä. Yhdistynyt kuningaskunta on pannut päätöksen täytäntöön 11. joulukuuta 1996 päivätyllä hallinnollisella kiertokirjeellä. Tutkittuaan hiljattain päätöksen soveltamista Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ilmoittivat kuitenkin, että viranomaisille lähetettäisiin pian uusia ohjeita ja muistutus niille päätöksestä koituvista velvoitteista. Kansalliset viranomaiset painottivat myös haluavansa, että niille kerrotaan johtopäätöksistä, jotka komissio tekee sille lähetettyjen ilmoitusten perusteella. Ne painottivat myös, että niillä on vaikeuksia tunnistaa joidenkin tuotteiden valmistusmaa ja näin ollen tietää, ovatko niihin liittyvät toimenpiteet ilmoitusvelvoitteen alaisia.

Mitä tulee päätöksen 7 artiklan mukaisiin toimivaltaisiin kansallisiin viranomaisiin, jäsenvaltiot ilmoittivat komissiolle ne toimivaltaiset kansalliset viranomaiset, joiden tehtäviin kuuluu välittää ja vastaanottaa päätöksessä tarkoitetut tiedot. Näiden viranomaisten täydellinen luettelo on tämän kertomuksen liitteenä 1.

2.2 Yhteenveto ilmoituksista

2.2.1 Jäsenvaltiot

Päätös tuli 12 artiklan nojalla voimaan vuoden 1997 alussa, ja saman vuoden aikana komission yksiköt kirjasivat 33 ilmoitusta kolmesta jäsenvaltiosta (ks. liite 2). Kyseessä olivat:

- Ranskan tasavalta (26 ilmoitusta)
- Saksan liittotasavalta (4 ilmoitusta)
- Suomen tasavalta (3 ilmoitusta).

Vuonna 1998 (ks. liite 2) ilmoitusten määrä kasvoi niin, että komissio kirjasi 69 ilmoitusta. Tuona vuonna ainoastaan neljä jäsenvaltiota toimitti ilmoituksia:

- Kreikan tasavalta (43 ilmoitusta)
- Saksan liittotasavalta (18 ilmoitusta)
- Ranskan tasavalta (5 ilmoitusta)
- Tanskan kuningaskunta (3 ilmoitusta).

Ilmoitusten lukumäärä on käytännössä kuitenkin edelleen liian vähäinen. Määrän on kasvatettava, koska on selvää, että useat kansalliset toimenpiteet, joista ei ole ilmoitettu, kuuluvat päätöksen soveltamisalaan. Kuten liitteestä 3 käy ilmi, toimenpiteet, joista on ilmoitettu, koskevat talouden tärkeitä aloja, joilla tehdään säännöllisesti kansallisia toimenpiteitä.

On vielä korostettava, että suuri osa jäsenvaltioista ei ole ilmoittanut toimenpiteistä:

- Itävalta
- Belgia
- Espanja
- Irlanti
- Italia
- Luxemburg
- Alankomaat
- Portugali
- Ruotsi
- Yhdistynyt kuningaskunta.

2.2.2 Euroopan talousalue

ETAn sekakomitean 26. maaliskuuta 1997 tekemän päätöksen nro 16/97⁵ mukaisesti päätöstä sovelletaan 1. joulukuuta 1998 lähtien myös kaikissa ETA-sopimuksen allekirjoittajamaissa.

Näin ollen ETA-sopimuksen 109 artiklan ja 1 pöytäkirjan mukaisesti komission yksiköt toimittavat 1. joulukuuta 1998 lähtien päätöksen nojalla saamansa ilmoitukset EFTAn (Euroopan vapaakauppaliiton) valvontaviranomaiselle. EFTAn valvontaviranomainen toimittaa vastavuoroisesti ETAn jäsenvaltioilta saamansa ilmoitukset asiasta vastaaville komission yksiköille.

Osana ETA-sopimuksen 109 artiklalla vahvistettua yhteistyötä EFTAn valvontaviranomainen voi saada käyttöönsä ilmoitukset, jotka komissio on saanut 1.1.1997– 30.11.1998, jolloin päätös oli jo voimassa Euroopan yhteisössä, muttei vielä ETA-maissa.

EFTAn valvontaviranomainen ei ole 1. joulukuuta 1998 jälkeen vielä toimittanut komission yksiköille ETAn jäsenvaltioiden ilmoituksia, mikä selittyy kuitenkin sillä, että päätös tuli vasta hiljattain voimaan ETAssa. Samasta syystä komissiolla ei ole vielä tietoja erityisistä hallinnollisista järjestelyistä.

⁵ ETA:n sekakomitean päätös nro 16/97, tehty 26 päivänä maaliskuuta 1997, ETA-sopimuksen liitteen II (Tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta, EYVL L 182, 10.7.1997, s.49.

3 KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMET

3.1 Komission toteuttamat sisäiset menettelyt

Päätöksen täytäntöönpanosta vastaava yksikkö komissiossa on sisämarkkinoiden pääosaston yksikkö, joka vastaa tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteistä tehdyistä kanteluista.

Tämä yksikkö rekisteröi ilmoituksen ilmoituslomakkeen saatuaan ja lähettää vastaanottoilmoituksen. Ilmoituslomake toimitetaan ilmoituksen kattamalla alalla toimivaltaisille komission yksiköille.

Sen jälkeen, kun ilmoituslomake on käännetty kaikille yhteisön kielille, se lähetetään kaikille jäsenvaltioille tiedoksi ja mahdollisia huomautuksia varten.

3.2 Komission toimet päätöksen täytäntöönpanon edistämiseksi

Komissio on järjestänyt tiedotuskokouksia kaikkien pakettikokousten yhteydessä, joita on pidetty jäsenvaltioiden kanssa tavaroiden vapaasta liikkuvuudesta (EY:n perustamissopimuksen 28–30 artikla). Erityisongelmien ratkaisemiseksi on myös järjestetty muita kahdenvälisiä kokouksia joidenkin jäsenvaltioiden ja komission kesken.

Samanaikaisesti kun jäsenvaltiot ovat alkaneet soveltaa päätöstä, komissio on laatinut päätöstä käsittelevän käsikirjan, jonka tarkoituksena on auttaa asianosaisia kansallisia viranomaisia määrittämään, mitkä ovat ne toimenpiteet, jotka on ilmoitettava tämän vastavuoroisen ilmoitusmenettelyn puitteissa. Komissio on jakanut käsikirjaa laajalle taholle erityisesti mainituissa pakettikokouksissa.

On myös korostettava, että päätöksen 10 artiklan mukaisesti direktiivissä 98/34/EY (entinen direktiivi 83/189/ETY) säädetylle pysyväälle komitealle on määräajoin tiedotettu menettelyn toiminnasta ja erityisesti sen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa. Tälle komitealle ja pakettikokousten puheenjohtajille on 6. helmikuuta 1998 ja 12. helmikuuta 1999 pidetyissä kokouksissa⁶ tiedotettu käytännön kysymyksistä ja päätöksen tulkintavaikeuksista, jotka on havaittu sen täytäntöönpanon kahden ensimmäisen vuoden aikana.

Tehostaakseen päätöksen soveltamista ja edistääkseen kansallisten toimenpiteiden avoimuutta talouselämän toimijoiden parissa komission yksiköt ovat myös käyttäneet kaikkia erilaisten ammatillisten järjestöjen kanssa järjestettyjä kokouksia hyödyksi ja tiedottaneet niille päätöksen voimaantulosta ja sen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

3.3 Koordinointi muiden yhteisön säädösten kanssa

Erilaisten ilmoitusmenettelyjen koordinointi taataan päätöksen 8 artiklan mukaisesti. Yhtenäismarkkinoita hallinnoivat suurelta osin hajautetusti jäsenvaltioiden viranomaiset. Tällainen hajautettu hallinto tukeutuu jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön periaatteeseen. Viranomaisten suorittamien toimien avoimuus on olennainen osa yhteistyötä. On olemassa useanlaisia avoimuuteen tähtääviä välineitä, jotka edistävät tämän tavoitteen saavuttamista.

⁶ Kokous kansallisten viranomaisten edustajien kanssa, jotka toimivat tavaroiden vapaata liikkuvuutta (EY:n perustamissopimuksen 28–30 artikla) ja julkisia hankintoja käsittelevien pakettikokousten puheenjohtajina 6. helmikuuta 1998.

3.3.1 Ilmoitukset "uuden lähestymistavan" mukaisten direktiivien perusteella

Avoimuus, joka liittyy hallintotoimenpiteisiin ja toimenpiteisiin, joilla kieltäydytään tunnustamasta vastavuoroisesti jokin tuote, on "uuden lähestymistavan" mukaisilla direktiiveillä yhdenmukaistetuilla aloilla seurausta itse direktiiveissä säädetystä ilmoitusmenettelystä (esimerkiksi direktiivit yksinkertaisista paineastioista, lelujen turvallisuudesta, lääkinnällisistä laitteista, kaasulaitteista, henkösuojalaitteista, sähkömagneettisesta yhteensopivuudesta, hisseistä, koneiden turvallisuudesta jne.). Näissä direktiiveissä säädetään, että direktiivien vaatimuksia vastaavien tuotteiden on saatava liikkua vapaasti. Direktiiveissä säädetään vain tarkoin määritellyin edellytyksin suojalausekkeesta, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat vetää jonkin tuotteen markkinoilta. Markkinoilta vetämisestä on ilmoitettava komissiolle, joka tutkii toimenpiteen "uuden lähestymistavan" mukaisissa direktiiveissä säädetystä suojalausekkeesta olevan menettelyn mukaisesti.

Vuosina 1997 ja 1998 eräiden tärkeimpien direktiivien perusteella annettujen ilmoitusten lukumäärät on annettu tiedoksi liitteissä 4 ja 5.

3.3.2 Ilmoitukset direktiivin 92/59/ETY perusteella

Tuoteturvallisuudesta annettua direktiiviä 92/59/ETY⁷, samoin kuin päätöstä, voidaan pitää yleisluontoisina säädöksinä. Direktiivi 92/59/ETY koskee kaikkia kuluttajille tarkoitettuja tai kuluttajien todennäköisesti käyttämiä tuotteita. Siinä asetetaan yleinen turvallisuusvaatimus, joka kattaa myös ne riskit, joita ei oteta huomioon teknistä yhdenmukaistamista koskevissa erityisdirektiiveissä. Tässä direktiivissä säädetään kahdesta ilmoitusmenettelystä, joista toinen on kiireellinen. Ne koskevat jäsenvaltioiden toimenpiteitä, joilla rajoitetaan tai kielletään tuotteiden pääsy näiden jäsenvaltioiden markkinoille. Näitä menettelyjä sovelletaan, jos kiireellisten toimenpiteiden ilmoitusvelvollisuudesta ei ole annettu erityistä EU:n lainsäädäntöä.

Direktiivin 92/59/ETY perusteella annettujen ilmoitusten määrä vuosina 1997 ja 1998 on esitetty liitteissä 6 ja 7. Alakohtaisesta analyysistä käy ilmi, että vuosina 1997 ja 1998 lelut ja vauvantarvikkeet muodostivat suuren osan muista tuotteista kuin elintarvikkeista annetuista ilmoituksista (57 % vuonna 1997 ja 17 % vuonna 1998). Niistä kosmeettisten ja hygieniatuotteiden osuus oli 17 % (1998) ja 7 % (1997). Sytyttimistä ilmoitetaan myös säännöllisesti (7 % vuonna 1997 ja 26 % vuonna 1998).

3.3.3 Ilmoitukset direktiivin 98/34/EY perusteella

Kolmantena on direktiivi 98/34/EY⁸, jossa säädetään, että ehdotuksista teknisiksi määräyksiksi ja tietoyhteiskunnan palveluihin liittyviksi määräyksiksi on ilmoitettava. Tämä ilmoitusmenettely eroaa edellä mainituista menettelyistä kahdella tapaa: ilmoitettavien määräysten on oltava yleisluontoisia eikä yksittäistapaukseen sovellettavia, ja ilmoitus on annettava ennen määräysten käyttöönottoa. Tämän menettelyn avulla on tutkittu vuodesta 1984 yli 6 300 kansallista ehdotusta ja voitu näin poistaa esteitä sisämarkkinoiden

⁷ Neuvoston direktiivi 92/59/ETY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1992, yleisestä tuoteturvallisuudesta, EYVL L 228, 11.8.1992, s. 24.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä, EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/48/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 98/34/EY muuttamisesta, EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18.

moitteettomalta toiminnalta. Viime aikoina ilmoitusten määrä on ollut laskussa: vuonna 1998 komissio vastaanotti 604 ilmoitusta, kun vuonna 1997 määrä oli 670 (tähän tulevat lisäksi Alankomaiden viranomaisten yhdellä kertaa antamat 230 ilmoitusta, jotka annettiin osana direktiivin rikkomusten säännönmukaistamistoimia). Alat, joilla annettiin eniten ilmoituksia vuonna 1998, olivat tärkeysjärjestyksessä: koneet, maataloustuotteet ja elintarvikkeet, televiestintä, liikenne ja rakentaminen. Vuonna 1997 komissio antoi 117 yksityiskohtaista lausuntoa mahdollisesti yhteisöoikeuden vastaisista ehdotuksista. Vuonna 1998 yksityiskohtaisia lausuntoja oli enää 64.

3.3.4 Päätös toimii turvaverkkona

Kolmeen mainittuun avoimuuteen tähtäävään säädösluokkaan verrattuna päätös on selvä turvaverkko. Jos kansallinen viranomainen vetää osana yhtenäismarkkinoiden hallintoa markkinoilta tuotteen, jota on pidetty laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa, toimenpiteestä on ilmoitettava tämän päätöksen nojalla, **jollei** ilmoitusvelvoite jo seuraa toisesta yhteisön säädöksestä (pätöksen 8 artikla). Päätöksen tavoitteena on näin ollen taata, että komissio ja jäsenvaltiot saavat täydellistä tietoa kaupan esteistä yhtenäismarkkinoilla. Ellei muita asiaankuuluvia säädöksiä ole, päätöksen on tarkoitus varmistaa, että yhtenäismarkkinoita hallinnoivat jäsenvaltiot reagoivat nopeasti ja koordinoitusti ja joko poistavat esteet tai ryhtyvät muihin tehokkaisiin toimenpiteisiin kuluttajien suojaamiseksi Euroopan laajuisesti. Tämä tavoite on kuitenkin suhteutettava vuonna 1997 ja 1998 saatuja ilmoituksia koskeviin tilastoihin, jotka ovat jäljempänä.

1997

Saksa	Ranska	Suomi	Yhteensä
4	26	3	33

1998

Saksa	Ranska	Tanska	Kreikka	Yhteensä
18	5	3	43	69

3.4 Ilmoitusten jatkotoimet

Ilmoitusten seuranta on pääasiassa kaksivaiheinen prosessi: alustava tutkintamenettely, joka johtaa päätökseen seurantatoimenpiteistä.

Kyseisen säädöksen hallinnossa toimivaltainen komission yksikkö ottaa tutkintaprosessissa vastaan jäsenvaltion antaman ilmoituksen ja lähettää sen jäsenvaltioille sekä komission alakohtaisille ja yleisille yksiköille.

Jos ilmoitettu toimenpide on luonteeltaan niin tekninen, että tarvitaan erityisasiantuntemusta, komission yksiköt voivat joutua kysymään asiantuntijakomitean tai tieteellisen komitean mielipidettä tutkiessaan ilmoitusta. Tätä ei ole kuitenkaan tähän mennessä tarvinnut tehdä.

Muutoin, jos jäsenvaltion esittämät perustelut ovat riittämättömät tutkinnan suorittamiseksi, siltä pyydetään lisätietoja⁹.

Tämän perustutkinnan jälkeen komission yksiköt päättävät ilmoituksen jatkotoimista. Ne ovat pääasiassa kahden seuraavanlaisen esimerkkitapauksen mukaisia:

- Ilmoitettu toimenpide on yksittäinen ja koskee tiettyä tuotetta. Tällainen tapaus ei useimmiten johda jatkotoimiin kertaluonteisuutensa takia. Tavaroiden vapaan liikkuvuuden estyminen ei näin ollen johdu alkuperämaan ja määrämaan lainsäädäntöjen eroista, vaan ilmoitetun toimenpiteen taustalla ovat usein tuotteen tekniset ominaisuudet (esim. suunnitteluviat ja kuluttajalle annetut riittämättömät tiedot).
- Ilmoitettu toimenpide paljastaa suuret, jopa yhteensovittamattomat erot tuotteen alkuperämaan ja määrämaan lainsäädännöissä. Tällainen tapaus auttaa saattamaan ajan tasalle tuotteet tai alat, joilla vastavuoroisen tunnustamisen periaate ei riitä takaamaan tavaroiden vapaata liikkuvuutta. Päätöksen kahtena ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna saatujen ilmoitusten joukossa komissio sai esimerkiksi suuren määrän ilmoituksia, jotka koskivat (vitamiineilla ja muilla ravintoaineilla) täydennettyjen tuotteiden kaupan pitämisen esteitä. Nämä ilmoitukset vahvistivat komissiolla jo olevat tiedot, joiden mukaan jäsenvaltioiden lähestymistavat näissä kysymyksissä eroavat huomattavasti toisistaan. Tällaisessa tapauksessa komission yksiköt voivat ensin alistaa ongelman teknisiä määräyksiä käsittelevälle komitealle, jonka tehtävänä on päätöksen mukaan sen soveltamisen seuranta tarkoituksena kerätä jäsenvaltioiden näkemyksiä ja tarvittaessa hakeutua niiden kanssa yhteiseen ratkaisuun. Mutta jos ratkaisuun ei päästä tätä kautta, yhdenmukaistamismenettelyyn ryhtyminen voi osoittautua välttämättömäksi. Päätöksessä säädetty ilmoitusmenettely olisi näin täyttänyt tehtävänsä, joka on tunnistaa ne alat, joilla esteitä vielä on, ja saada aikaan niiden poistamiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin ryhtyminen.

Päätöksen N:o 3052/95/EY mukaiset varsinaiset jatkotoimet ilmoituksille on erotettava niistä jatkotoimista, joihin komissio voi ryhtyä satunnaisesti, kun ilmoitus tuo komission tietoon seikkoja, joita kannattaa käsitellä erikseen toisen, tarkoituksenmukaisen menettelyn mukaisesti. Näin on erityisesti **epärelevanttien ilmoitusten** tapauksessa. Toimenpiteestä ei ehkä tarvitse ilmoittaa tai siitä olisi pitänyt ilmoittaa toisen säädöksen nojalla. Tällöin päätöksen täytäntöönpanosta vastaava komission yksikkö huolehtii ilmoituksen lähettämisestä toimivaltaiselle yksikölle.

Päätöksen N:o 3052/95/EY nojalla ilmoitettu toimenpide voi myös olla yhteensopimaton EY:n perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan kanssa, joissa määrätään tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta. Tällöin komissio hoitaa täysimääräisesti perustamissopimuksen valvojan tehtävänsä ja ryhtyy toimenpiteen perusteiden yksityiskohtaiseen tarkasteluun (kuullen tarpeen tullen jäsenvaltioita) ja avaa tarvittaessa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen rikkomuksesta johtuva menettelyn. Tässä yhteydessä on korostettava, että joissakin tapauksissa, joissa komissio on katsonut tarpeelliseksi avata tällainen menettely, vastaanotettuun ilmoitukseen useimmiten liittyi tai sitä seurasi kantelu.

⁹ Ks. Ranskan ilmoitukset in-vitro-diagnostiikkaan tarkoitettujen laitteiden markkinoille saattamiseen liittyvistä esteistä.

4. ARVIOINTI JA JOHTOPÄÄTÖKSET

Päätöksen voimaantulon jälkeinen täytäntöönpano kahden ensimmäisen vuoden aikana ei ole tuottanut odotettuja tuloksia. Erityisesti ilmoitusten vähäisen määrän takia päätös ei ole päässyt täysin täyttämään tehtäväänsä, joka on ennen kaikkea olla ensisijainen väline tiedon saamiseksi sisämarkkinoiden toimimisesta käytännössä. Kuten edellä jo todettiin, päätöksen täytäntöönpano ei ole riittävästi auttanut komission yksiköitä parantamaan tiedonsaantiaan vastavuoroisen tunnustamisen moitteettomasta toiminnasta eikä tunnistamaan aloja, joilla tunnustaminen mahdollisesti toimii huonosti, mikä voisi olla perusteena ehdotukselle yhdenmukaistamisesta.

Päätös ei ole myöskään päässyt toteuttamaan tehtäväänsä välineenä, joka voisi johtaa vapaaseen liikkuvuuteen liittyvien tiettyjen ongelmien nopeaan ratkaisemiseen. Päätöksen 4 artiklassa vahvistetun 45 päivän määräajan ansiosta pitäisi olla mahdollista, että komission yksiköt saavat tietoja vapaaseen liikkuvuuteen liittyvien ongelmien olemassaolosta hyvin nopeasti, voivat ottaa yhteyden asianosaiseen jäsenvaltioon ja päästä nopeassa aikataulussa yhteiseen ratkaisuun ongelman voittamiseksi. Päätöksen olisi kuuluttava komission yleiseen politiikkaan, jonka tarkoituksena on nopeuttaa vapaaseen liikkuvuuteen liittyvien ongelmien käsittelyä välttämällä perustamissopimuksessa määrättyihin menettelyihin ryhtyminen.

Käytettävissä olevien tilastotietojen valossa, vaikkeivät ne olisikaan kovin edustavia, näyttää selkeältä, että syynä tähän vaikeaan alkuun on se, että käytännön toteuttamisessa on hankaluuksia. Näyttääkin siltä, että päätöksen taustalla oleva ajatus sisämarkkinoiden hajautetusta hallinnosta kilpistyy tiedonpuutteesta johtuviin ongelmiin. Ei tiedetä itse päätöksen soveltamisesta eikä siitä tehtävästä, joka päätöksellä on yhtenäismarkkinoiden avoimuuteen tähtäävien säädösten joukossa.

Eräs alustava huomautus on kuitenkin tehtävä. Tarvitaan **totuttelu aika** ennen kuin yhteistyö viidentoista jäsenvaltion hallinnon ja komission välillä alkaa toimia. Direktiivin 98/34/EY täytäntöönpanosta saadut kokemukset osoittavat, että päätöksen soveltaminen tulee paranemaan huomattavasti tulevina vuosina. Oli nimittäin odotettava muutama vuosi ennen kuin direktiivissä 98/34/EY säädetty teknisten standardien ja määräysten järjestelmällinen ilmoittaminen alkoi todella toimia.

Lisäksi on todettava, että avoimuuteen tähtäävien säädösten tehokkuus yhtenäismarkkinoiden hallinnossa riippuu niiden oikeasta soveltamisesta, joka puolestaan edellyttää sitä, että päätöksen soveltamisesta vastaavilla viranomaisilla sekä asianosaisilla yrityksillä ja kansalaisilla on asiasta hyvät tiedot. On nimittäin havaittu, että kansallisilla viranomaisilla, joiden tehtävänä on huomauttaa tarpeesta ilmoittaa päätöksen nojalla jostakin toimenpiteestä, ei ole tarpeeksi tietoa päätöksen mekaniikasta. Alueelliset tai hajautetut viranomaiset toteuttavat hyvin usein näitä toimenpiteitä. Ne eivät kuitenkaan aina pysty täyttämään niille yhteisöoikeuden nojalla lankeavaa ilmoitusvelvoitetta. Tämä on haaste, joka on otettava vastaan kansallisella tasolla siltä osin, kuin komission antamien tietojen vastaanottajat tai jäsenvaltioiden keskushallintojen ministeriöt eivät välttämättä ole niitä kansallisia viranomaisia, joiden tehtävänä on soveltaa päätöstä.

Komissio lisää toimiaan taatakseen sen, että jäsenvaltiot soveltavat päätöstä tehokkaasti paikallisella ja kansallisella tasolla sekä talouden eri aloilla. Tämä toteutetaan seuraavin toimin:

- Päätöksen olemassaoloa ja soveltamista koskevia tiedotustoimia on lisättävä erityisesti alueellisten ja hajautettujen viranomaisten parissa. Tästä näkökulmasta selittävän esitteen laatiminen ja seminaarien järjestäminen ovat tehokkaita keinoja tiedottaa näille viranomaisille niiden yhteisöoikeudesta johtuvista velvoitteista.
- Tukeakseen kohdassa 1 mainittuja toimia ja kannustaakseen yhteisön, kansallisten ja paikallisten viranomaisten yhteistyötä komissio pyytää jäsenvaltioita laatimaan vuodesta 2000 lähtien vuosittaisen raportin, johon sisältyy luettelo lähetetyistä ilmoituksista, tietoja päätöksen soveltamisesta ja myös tietoja täytäntöönpanoon liittyvistä mahdollisista vaikeuksista. Ilmoitukset ja päätöksen soveltaminen jaotellaan raportissa alakohtaisesti. Lisäksi raporttiin on sisällytettävä kaikki alueellisten ja hajautettujen viranomaisten antamat asiaankuuluvat tiedot. Komissio myös kannustaa jäsenvaltioita kouluttamaan toimivaltaisia viranomaisia säännöllisesti ja tiedottamaan heille päätökseen liittyvistä asioista.
- Koska kansalaisyhteiskunnan toimijat ovat usein tehokas yhteistyötaho yhteisöoikeuden soveltamisessa ja niillä on usein ehkäisevä vaikutus yhteisön lainsäädännön noudattamisen takaamisessa, komission yksiköt aikovat järjestää yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa säännöllisiä tiedotuskokouksia asiasta kiinnostuneiden ammatillisten järjestöjen kanssa. Kokousten avulla voidaan lisätä tiedotusta näille toimijoille, jotta ne toimisivat ajan mittaan aktiivisina välittäjinä sellaisten toimenpiteiden havaitsemisessa, joista ei ole tehty ilmoitusta. Tämä olisi komission vuonna 1999 antamassa vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta koskevassa tiedonannossa¹⁰ esitettyjen ehdotusten mukaista.
- Menettelyn olemassaoloa ja soveltamista koskevan tiedon lisäämisen tuloksena perustetaan, muiden tiedotustapojen ohella, Internet-sivusto, jonka avulla levitetään päätöksen tarkoittamia tietoja talouden toimijoille ja kaikille asianosaisille kansallisille viranomaisille.
- Direktiivillä 98/34/EY perustetun, päätöksen soveltamisen neuvoa-antavana tahona toimineen pysyvän komitean mukanaolo on osoittautunut hyödylliseksi. Siksi komissio aikookin edelleen tiedottaa säännöllisesti komitealle päätöksen soveltamisesta ja pyrkii lisäämään sen osallistumista ilmoitusten seurantaan ja kaikkiin toimiin, joihin ryhdytään nykyisten operationaalisten toimenpiteiden yhteydessä.
- Päätöksellä tavoiteltu avoimuus ja joustavuus ei sovi kovinkaan hyvin yhteen mahdollisten pakkotoimien kanssa, jotka olisivat perusteltuja päätöksen tehottoman täytäntöönpanon takia. Tämä selittää niiden menettelyjen vähäisen määrän, joihin on ryhdytty sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka ei ole ilmoittanut jostakin toimenpiteestä. Komission yksiköt aikovat kuitenkin olla tarkkaavaisempia ja määrätietoisempia havaitakseen jäsenvaltioiden rikkoneen ilmoitusvelvollisuuttaan. Tätä varten komission yksiköt tiedottavat jäsenvaltioille pakettikokousten seurantaan liittyvän hallinnollisen yhteistyön puitteissa kanteista seuranneista tapauksista, joista olisi pitänyt antaa ilmoitus. Yksiköt tekevät yhteistyötä myös jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa havaitakseen ja selvittääkseen epäilyttävät tai ongelmalliset tilanteet ja kansallisen toimenpiteen ilmoittamiseen liittyvät epävarmuustekijät.

¹⁰ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtenäismarkkinoiden toimintasuunnitelman seurannasta vastavuoroisen tunnustamisen osalta, 16.6.1999.

Lisäksi voitaisiin aloittaa pohdinta yhtenäismarkkinoiden hajautetussa hallinnossa tarvittavasta avoimuudesta.

Katsaus kaikkien alojen ilmoituksia ja koko yhtenäismarkkinoita koskeviin tilastoihin osoittaa, että edellä mainittujen välineiden välillä on tietty epätasapaino sekä ilmoitusten että seurannan osalta. Kokonaistarkastelu voisi olla hyödyllinen, jotta voitaisiin parantaa yhtenäismarkkinoiden hajautetussa hallinnossa tarvittavien avoimuuteen tähtäävien mekanismien toimintaa. Pohdinnan pitäisi samanaikaisesti koskea seurantavälineitä (odotusaikoja, komissioon perustettavaa keskitettyä tahoa, jossa käsiteltäisiin kaikki ilmoitukset niiden oikeudellisesta perustasta riippumatta, jäsenvaltioiden, komission ja tiedekomiteoiden toimia jne.). Sen tavoitteena olisi tarjota kansallisille ja yhteisön viranomaisille riittävät ja tehokkaat keinot yhtenäismarkkinoiden hallinnoimiseksi yritysten ja kansalaisten kannalta tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

LIITE 1

Päätöksen N:o 3052/95/EY mukaiset toimivaltaiset viranomaiset

BELGIA

CIBELNOR (c/o Institut belge de normalisation)

Avenue de la Brabançonne, 29

1000 Bruxelles

P. +32-2-738.01.11

F. +32-2-733.42.64

TANSKA

Erhvervsfremme Styrelsen

Internationale Tekniske Handelsvilkår

Tagennsvej 137

2200 København N

P. 3586.86.86

F. 3586.86.87

Sähköposti: C=DK; A=DK400; P=EFS; S=Journal

SAKSA

Bundesministerium für Wirtschaft

Herr Dr. Winkel

-Referat EB3 -

D - 53107 BONN

P. 00-49-228/615 (- 4119 Herr Dr. Winkel; - 2502 Herr Behrens; - 4398 Herr Schirmer)

F. 00-49-228/615-2056

Sähköposti: C=DE; A=BUND400; P=BMW1; O=BONN1; S=BUERO-EB3

Internet: BUERO-EB3@BONN1.BUND400.DE

KREIKKA

Ministère du Développement

Organisme de standardisation M. Evangelos E. Melagrakis

ELOT

313 Acharnon St.GR - 11145 ATHENS

P. +(30 1) 228.00.01

F. +(30 1) 202.68.75

X400: C=GR A=MASTER400 P=EURODYN O=GOV OU=YBET OU=GGB S=PBOX

ESPAÑA

Ministerio de Asuntos Exteriores
Dirección General de Asuntos técnicos de la Unión Europea
D. Luis Antonio Rico
C/ Padilla 46, planta 2E - 28006 MADRID
P. 00/34/1/563.68.70
F. 00/34/1/562.48.61
C=es/ADMD=mensatex/PRMD=mae/ORG=sece/S=rico/G=luis

RANSKA

SGCI
Attn: M. Régis Rama
"Carré Austerlitz
2, Boulevard Diderot
F - 75572 PARIS CEDEX 12
P. +33-1-44.87.10.60
F. +33-1-44.87.12.96
X400: C=FR; A=Atlas; P=IRIS; O=SGCI; S=SGCI-RENET
Sähköposti: regis.rama@sgci.finances.gouv.fr

IRLANTI

Single Market Unit
Department of Tourism and Trade
Mr. Ronnie Breen
Kildare Street
IRL - DUBLIN 2
P. +353-1-662.14.44
F. +353-1-676.61.54
X400: C=IE/admd=NA/prmd=ENTEMP/pn=BREENR
Internet: breenr@entemp.irlgov.ie

ITALIA

Ministerio dell'Industria, del Commercio e dell'artigianato
Direzione generale della produzione industriale
Ispettorato tecnico, Divisione XIX - Roma
Italia - ROMA
(Sähköposti: min.ind.isp.tecnico.@agora.stm.it)
X400 S=Ispettorato tecnico, D= Classe>IPM, D=ID-NODO>BF9RM001,
U=M.I.C.A.=ISPIND, P=DGS, A=MASTER400, C=IT
P. +39-6.4705.3069
F. +39-6.4788.7748

LUXEMBURG

Service de l'Energie de l'Etat M. Jean-Paul Hoffmann, Directeur

Boîte postale 10

L - 2010 LUXEMBURG

P. +352-46.97.46.1

F. +352-222.524

Sähköposti: jean-paul.hoffmann@eg.etat.lu

X400: C=LU; A=INFONET; P=ETAT; O=EG; S=HOFFMANN; G=JEAN-PAUL

ALANKOMAAT

Ministerie van Financiën

Belastingdienst/Douane centrale dienst voor in-en uitvoer

Afdeling O.R.

Postbus 30003

9700 RD GRONINGEN

P. +(31 50) 523.91.78/ 523.92.75

F. +(31 50) 523.92.19

X400: C=NL A=400NET P=CDIU S=NOTIF OU1=CDIU

ITÄVALTA

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten

Attn: Mme Maria Haslinger

Abteilung II/5

Stubenring 1

A - 1011 WIEN

F. 43-1/715.96.51 tai 714.27.23

P. 43-1/711.00-5453

Sähköposti: maria.haslinger@bmwa.gv.at

X400: C=AT; A=GV; P=BMWA; O=BMWA; G=Maria; S= Haslinger

PORTUGALI

Instituto Português da Qualidade - IPQ

Rua C à Avenida dos Três Vales

2825 Monte da Caparica

Portugali

P. +351-21-294.81.00

F. +351-21-294. 81.01 / 294.82.22

SUOMI

Kauppa- ja teollisuusministeriö

Markkinaosasto

Sisämarkkinaryhmä

P.O. Box 230

FIN - 00171 HELSINKI

P. +358-9-1601 (1603657 Antti Riivari, 160 3527 Pia Nieminen)

F. +358-9-160 4022

Sähköposti: S=tuoteilmoitukset, O=ktm, P=vn, A= mailnte, C=fi

RUOTSI

Mrs. Kerstin Carlsson

Kommerskollegium - U3

(National Board of Trade)

Box 6803

113086 STOCKHOLM

P. +46.8.690.48.00

F. +46.8.690.48.40

Sähköposti: (X400) C=SE, ADMD=400net, O=Komkoll, S=nat not point

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Department of Trade and Industry

Standards and Technical Regulations Directorate 2

Bay 327

151 Buckingham Palace Road

UK - SW1W 9SS

P. 0171.215.1488

F. 0171.215.1529

Sähköposti: S=TI; G=83189; O=DTI; OU1=TIDV; P=HMG DTI; A=GOLD 400; C=GB

Internet : 83189.ti@tidv.dti.gov.uk

M. Lars-Ake Erikson, EFTA Surveillance Authority, Senior Officer, Goods Directorate, 74
rue de Trèves, B-1040 BRUXELLES

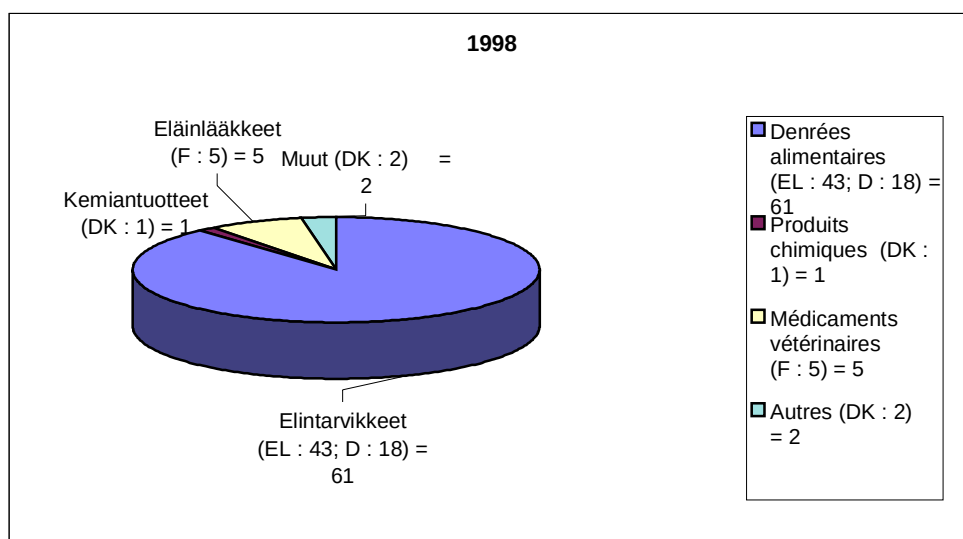
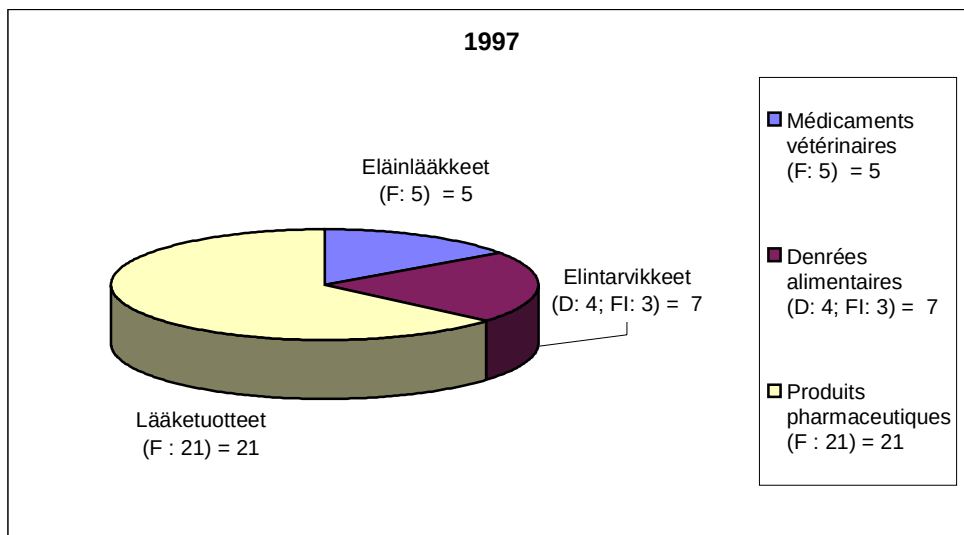
LIITE 2

Tilastotiedot, päätös N:o 3052/95/EY (ilmoitukset jäsenvaltioittain)

Jäsenvaltio	1997	1998
RANSKA	26	5
SAKSA	4	18
SUOMI	3	
BELGIA		
TANSKA		3
KREIKKA		43
ESPANJA		
IRLANTI		
ITALIA		
LUXEMBURG		
ALANKOMAAT		
ITÄVALTA		
PORTUGALI		
RUOTSI		
YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA		

LIITE 3

Ilmoitukset aloittain

Denrées alimentaires = Elintarvikkeet

Produits chimiques = Kemiantuotteet

Médicaments vétérinaires = Eläinlääkkeet

Produits pharmaceutiques = Lääketuotteet

Autres = Muut

LIITE 4

Ilmoitukset eräiden "uuden lähestymistavan" mukaisten direktiivien perusteella (1997)

Jäsenvaltio	BT	Mach	Jouet	AG	CEM	AP	EPP	AM	Yhteen- sä
<i>Belgia</i>				8	5				13
<i>Tanska</i>	1								1
<i>Saksa</i>	2	8	4						14
<i>Kreikka</i>									0
<i>Espanja</i>	1								1
<i>Ranska</i>		1						3	4
<i>Irlanti</i>									0
<i>Italia</i>	1								1
<i>Luxemburg</i>									0
<i>Alankomaat</i>	3		2	2					7
<i>Itävalta</i>	4								4
<i>Portugali</i>									0
<i>Suomi</i>	2		1					3	6
<i>Ruotsi</i>	2								2
<i>Yhdistynyt kuningas- kunta</i>	7		11					1	19
Yhteensä	23	9	18	10	5	0	0	7	72

Lyhenteet: BT = matalajännitedirektiivi, Mach = konedirektiivi, Jouet = leludirektiivi, AG = kaasulaitedirektiivi, CEM = sähkömagneettista yhteensopivuutta koskeva direktiivi, AP = paineastiadirektiivi, EPP = henkilösuoja-indirektiivi, AM = lääkinnällisiä laitteita koskeva direktiivi.

LIITE 5

Ilmoitukset eräiden "uuden lähestymistavan" mukaisten direktiivien perusteella (1998)

Jäsenvaltio	BT	Mach	Jouet	AG	CEM	AP	EPP	AM	Yhteen- sä
<i>Belgia</i>	2			6					8
<i>Tanska</i>	1		4						5
<i>Saksa</i>	3	2	24		28				35
<i>Kreikka</i>									0
<i>Espanja</i>	20	3			3		1		27
<i>Ranska</i>		1							1
<i>Irlanti</i>									0
<i>Italia</i>			2						2
<i>Luxemburg</i>									0
<i>Alankomaat</i>	15			2					17
<i>Itävalta</i>	13								13
<i>Portugali</i>									0
<i>Suomi</i>	19				4		1		24
<i>Ruotsi</i>	50	2							52
<i>Yhdistynyt kuningas- kunta</i>	12		5						17
Yhteensä	135	8	13	8	35	0	2	0	201

Lyhenteet: BT = matalajännitedirektiivi, Mach = konedirektiivi, Jouet = leludirektiivi, AG = kaasulaitedirektiivi, CEM = sähkömagneettista yhteensopivuutta koskeva direktiivi, AP = paineastiadirektiivi, EPP = henkilösuoja-indirektiivi, AM = lääkinnällisiä laitteita koskeva direktiivi.

LIITE 6

Ilmoitukset direktiivin 92/59/ETY perusteella (1997)

Jäsenvaltio	Ilmoitukset (elintarvikkeet)		Ilmoitukset (muut tuotteet kuin elintarvikkeet)	
	Tiedoksi	Varoitus	8 artikla	Tiedoksi
<i>Belgia</i>		3	3	
<i>Tanska</i>		2	11	
<i>Saksa</i>	1	10	6	3
<i>Kreikka</i>	1	2		
<i>Espanja</i>	1	5	8	
<i>Ranska</i>	2	19	6	3
<i>Irlanti</i>				
<i>Italia</i>	5	16	1	
<i>Luxemburg</i>				
<i>Alankomaat</i>	1	1		1
<i>Itävalta</i>		1	2	1
<i>Portugali</i>			8	1
<i>Suomi</i>		2		6
<i>Ruotsi</i>		2	3	2
<i>Yhdistynyt kuningaskunta</i>	1	2	4	1
<i>EFTA</i>			2	
YHTEENSÄ	12	65	54	18

LIITE 7

Ilmoitukset direktiivin 92/59/ETY perusteella (1998)

Jäsenvaltio	Ilmoitukset (elintarvikkeet)		Ilmoitukset (muut tuotteet kuin elintarvikkeet)	
	Tiedoksi	Varoitus	8 artikla	Tiedoksi
<i>Belgia</i>	6			
<i>Tanska</i>	3	8	3	1
<i>Saksa</i>	32	6	5	4
<i>Kreikka</i>	6	2		
<i>Espanja</i>	26	5	18	
<i>Ranska</i>	18	18	2	
<i>Irlanti</i>	1	1		
<i>Italia</i>	40	8	3	0
<i>Luxemburg</i>				
<i>Alankomaat</i>	1	2	2	1
<i>Itävalta</i>	7	11	1	
<i>Portugali</i>	4			
<i>Suomi</i>	3	5		
<i>Ruotsi</i>	5	4	1	
<i>Yhdistynyt kuningaskunta</i>	3	3	12	1
<i>EFTA</i>				
YHTEENSÄ	155	73	47	7